

Énekszámok: praeludium, lelkészi köszöntő, 143. - Gyónás, lektciók, Főének: 149 – Igehirdetés – Jézus a Te beszéded. Hirdetés 309, Úrvacsora oratio oecumenica - kal- 11. liturgia elkészítés Postludium

1móz 21, 1 Azután meglátogatta az ÚR Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az ÚR Sárával, ahogy megígérte. ²Sára várandós lett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorára, abban az időben, amelyet megígért neki Isten. ³Ábrahám Izsáknak nevezte el újszülött fiát, akit Sára szült neki. ⁴Azután körülmetélte Ábrahám a fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan megparancsolta neki Isten. ⁵Ábrahám százesztendő volt, amikor fia, Izsák megszületett. ⁶Akkor ezt mondta Sára: Nevetségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja. ⁷Ezt is mondta: Ki jósolta volna meg Ábrahámnak, hogy fog még Sára fiaikat szoptatni? Mert fiút szültem öregkorára.

ÁDVENTI VÁRANDÓSOK

1. Meddőséggel vemhes világ

Meddőséggel teljes bibliai történetek közül hangzott el Sára esete. Az üdvtörténetben és az evangéliumi történetekben gyakran találkozunk a mindenkori ember legnagyobb nyomorúságával, a meddőséggel. Népszerű szabályzó tudósaink három kudarccal kell, hogy szembenézzenek. Az egyik a civilizált társadalmak

tragikus fogyása, a második az úgynevezett harmadik világ béli túlszaporodás. Végül a sok-sok orvosi lelemény és csoda ellenére a meddőség, a gyermektelenség félelmetes jelensége.

Ne segíts Isten, csak csodálkozz! Hány János szavai ezek, melyek a mai világban sok öntelt csőlátó ideológia és népvallás mottója is lehetne.

Az ószövetségi Sárak nevetnek. Ez a tehetetlenség biztonsági szelepen való megnyilvánulás nyomot hagy az üdvtörténet vonulatában.

Nevetnek Noé bárkáján.

Nevetik Illés prófétát és nevetik a Megváltó Názáreti Jézust, és töviskoronával gúnyolják.

Sokféle nevetés van, a mosolytól a kacagásig.

Van lenéző, van megütköző nevetés, de van gúnyos mosoly és bántó kacagás.

Egy idő óta nem szeretek moziba járni, nemcsak azért, mert a filmek többsége elviselhetetlen számomra tartalmilag, hanem a közönség miatt.

Mélyen bánt, ha olyankor nevetnek, amikor éppen el kéne érzékenyülni.

Van oda nem illő nevetés. Nemrég vetítettem egy rövid részt egy bizonyos Gizi néniről, aki szőke kislányt tervezett örökbe fogadni és helyette az őt édesanyámnak szólító cigánygyereket hozta magával haza az árvaházból.

A fölvetel több ember előtt történt és valaki egy nagyon bántó, most így mondom röhögésbe tört ki. Már többször próbáltam eltávolítani, de az atmoszféra hitelessége csorbulna vele.

Persze van, akinél nem lehet megállapítani, hogy nevet-e vagy sír.

Sára nem egyszerűen mosolygot, vagy nevetett. Sára kacagott. Tolultak benne a gondolatok, az aggastyán férjről, különös Istenéről, akinek mindig fölfoghatatlan ötletei mozgatták az öreg Ábrahámot. Sára gúnyosan kacagott. Ennek hangutánzó nyomai maradtak, mert az Úr angyala azt mondta a nevetést tagadó meddőnek, hogy nevezd a születendő fiút – most héberül ejtem ki: Jichaknak, vagyis Kacajnak!

Minden szülő figyel arra, hogy gyermekének ne legyen gúnyolható neve. Rémes tud lenni a gyerektársadalom, ha valakinek a nevét ki lehet csavarni. Milyen blama volt esténként, mikor a játszópajtások hallatára hívta vacsorázni: Kacaj, gyere haza, kész a vacsora. Nemcsak a kis Jichaknak volt emlékezetes a megszólítás, de a mai keresztyén tömegeknek is szól, akik nem veszik komolyan sem Istent, sem a Megváltót, és az utolsó ítéletet sem.

A felvilágosodásnak hirdetett elsötétedett világban egyre inkább elhatalmasodott az Isten-gúnyolás, az egyház

nevetségessé tétele, a Biblia, a keresztyén erkölcsök, életvitelek gúnyolása.

Egyik szép halleluja énekben ezt énekeljük: ...Bár a világ gúnyol, nevet, honvággy tölti el lelkemet...

2. Terhes, vagy várandós?

Szerencsésnek mondható a magyar nyelv, amelyik nemcsak terhességről tud, hanem várandóságról. Várákozás az élet egyik legkomolyabb jellemzője. Aki fölérugja az életében a biológiai várákozások, kiváráások törvényét, az előbb utóbb megbetegszik, tönkreteszi személyes kapcsolatait és meghal. A türelem rózsát terem szólásmondástól sokkal erőterjesebb dologról van szó.

Samuel Beckett 1952-ben Párisban megjelentetett műve: Godotra várva. Sok szimbolikus üzenete mellett, mint Godo, vagyis Istenke, vagyis most karácsony előtt Jézuska, vagy a gyermek Isten? ... szintén az élet egyik legnagyobb kérdését, a várákózást viszi szatirikus szinten a közönség elé. Szatíra lesz belőle (a szó eredeti jelentése: gyümölcsöstál) mely nem ad megoldást. Az egyetlen kellék egy fa, mely lehet az édenkerti életfa, vagy a Luther által elterjesztett karácsonyfa groteszk formája. Nincs érkezés a várákózásra, tegyük hozzá, ha nem a gyermek Istent várjuk.

Erika és Józsi még jegyességük idején tisztázták, hogy valószínűleg nem lehet gyermekük, mert Erika veséi felmondták a szolgálatot és emiatt dialízisre kell járnia.

A házasságuk első éveiben minden lehetetlenség ellenére Erika várandós lett. Sok orvos megpróbálta rábeszélni, hogy szakítsa meg várandóságát. „Egy ilyen súlyos beteg, mint ön ne várjon semmi jót ettől a várandóságtól, sőt még saját maga is belehalhat!” Erika és férje azonban Istenre figyelve várták az élet Urának szavát.

Magyar János főorvos is mellé állt és erősítette kitartásukat.

Amikor egy dialízis közben beszélgetek vele már meg is szülte az első gyermekét és a kezelésről egyenesen a szülőotthonba ment.

Két esztendő múlva meglátogattuk őket vidéki, kisvárosi otthonukban. Örömmel láttuk az immár két gyermekes családot és mikor már éppen búcsúzkodtunk, Erika kedvesen újságolta, hogy azóta donorra talált és nem kell már dialízisre sem járnia. - De hát, Erika, miért nem ezzel kezdte? - Itt is tudott várni. Nem a legnagyobb hírral kezdte, hanem szépen, kivárva az alkalmas időt tudatta velünk ezt az Istentől kapott örömhírt.

3. Advent: gyermekvárás

Itt értjük meg, hogy miért lett az Isten gyermekké.

Itt értjük meg, hogy az advent a lelki élet várandósága. Sokan kacagják ezt a várandóságot. Soka szégyellik. Sokakat fölháborít. Sokan rá akarnak venni, hogy szakítsuk meg ezt a lelki várakozást. Ne várjunk gyermekre, hanem várjunk inkább Mikulásra, télapóra, vagy éppen Jézuskára, de ne a gyermekké lett Megváltóra.

Sok tanítást lehetne mondani, hogy miért lett Isten gyermekké, de ma csak ez az egy álljon előttünk, hogy legyen az életvitelünk adventi várandóság, Adventi Isten-gyermek várás.

Népes családuknak, mint sokaknál, karácsonykor együtt ül asztalhoz. Mi huszonöten leszünk. Nagytiszteletűúrék, Olivérék is eggyel többen, mint tavaly!

Nagyon mély üzenete van annak, hogy a még nem konfirmált gyermekeink is kijönnek az úrvacsorai asztalhoz és áldásban részesülnek.

Már kiskortól neveljük gyermekeinket, unokáinkat, hogy az asztalhoz ülés egyik legnagyobb feladata a várakozás. Várjuk meg amíg mindenki leül. Várjuk meg, az imádságot, várjuk meg egymást és egyszerre kezdjük az étkezést.

Úrvacsorai asztalunkhoz térdelve éljük át azt a türelmes várakozást, ahogyan a mi Megváltónk türelmesen várta megtérésünket, hazaérkezésünket és a megterített asztalhoz ülésünket. Ámen